

Hořká letní noc

D **Gmaj** **D**
1) Hořká letní noc, co s lednem má se tolik ráda,

D **Gmi** **D**
nevidíš v tý chvíli nic, jenom samý cizí záda.
Emi **Gmi** **F#mi** **H7**
Proletář by psal, že nebude už „zítra“, a verše ryje do podtácků,
Emi **Gmi** **D**
zahrabem' si diář na dalších šestasedmdesát let.

2) Z obálek se sypou pohledy těch očí povědomý,
adresát je „včera“ a písmena jsou občas nevidomý.
Zvony katedrály včera vykovaný z matnejch staniolů,
rozpraskaný ruce a písně, co dávno odvál čas.

Hmi

R: Hledáme si osud v hracích kostkách
Emi **F#mi** **Hmi** **Emi Gmi**
a nad Plzní zase svítí Halleyova kometa.
Hmi **Emi** **F#mi** **Hmi** **Emi Gmi**
Hlubinám se říká nebe a z tebe se pak časem stává čím dal větší poeta,
Emi **Gmi** **F#mi** **H7**
lécíš si pak rány a pole neoraný ztrácí se v tom chomáči hvězd,
Emi **Gmi** **D**
tak díky, básníku, vlak jede v pět třicet šest.

3) Až vyškrábeš se vzhůru na zeď a klobouk někam uletí,
pochytáš pár jisker a smutek v nekonečným objetí.
Šance někdy trvaj' stejně dlouhou chvíli jako sliby premiérů,
hvězdu nenech letět – na básníky stejně nečeká.

R: Hledáš si svůj osud v hracích kostkách
a v Budějčích zase svítí Halleyova kometa.
Hlubinám se říká nebe a z tebe se pak časem stává čím dal větší poeta,
lécíš si pak rány a pole neoraný ztrácí se v tom chomáči hvězd,
tak díky, básníku, vlak jede v pět třicet šest.

...tak díky, Jaroslave Seiferte, vlak jede v pět třicet šest.

hudba | Michal Štrobl
text | Michal Štrobl

KDO CO

Michal Štrobl | zpěv sólo, kytara
Zuzana Králová | zpěv

Václav Koblenc | zpěv, kytara, cabasa
Petra Štroblová | violoncello
Michal Šimík | kontrabas, zpěv
Laco Beňadik | foukací harmonika

Láry fáry

C

1. Dejme tomu, že ti píšu slova,

G

stále se opakuju zas a znova.

F

Ami

Jak ale vymyslet bez ohraných vět

E

nějakej barevnej a podzimní tichosled?

2. Mám od Rembrandta krásnou tužku na obočí,
stejně se za mnou nikdy neotočí,
když svý oči nechá ležet za volantem,
nezbývá mi než jen tajně mlít si pantem (že)

F

R: Rezavý slunce váže na špagáty

C

naše úsměvy i velký ztráty,

B

C

a kdybys nevěděl, kam srdce dát,

F

E

tamhle visí jeden ostnatej drát.

3. May Day, S.O.S. či láry fáry,
tohle zní jak výkřik Divý Báry,
mám chuť si skočit z mostu do přehrady,
v té vodě zmizí vzdušné zámky a hrady.

4. Nebo rozpažit a odevzdat se větru
a klidně na posledním centimetru,
než mi dojde, že není s kým ani proč,
sama sobě říct si: „Holka, klidně skoč!“

R: Rezavý slunce váže na špagáty
naše starosti i těžký ztráty,
a kdybys nevěděl, kam srdce dát,
tamhle visí jeden ostnatej drát.

R2: Uvaž ho pevně, aby nevyklouzlo,
jestli máš čas, já ukážu ti kouzlo,
nebo tě vyzvu rovnou bez ptaní:
Prostuduj si návod k létání.

hudba | radka Havelková rH+, Jiří Toman
text | radka Havelková rH+

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo
Václav Koblenc | zpěv, kytara
Michal Štrobl | zpěv, kytara
Petra Štroblová | violoncello
Michal Šimík | kontrabas

OTÁZKA DO VĚTRU

kapo 3

Emi **C** **D**

1. Odkazy dávných předků s vůní zkamenělých květin,

Ami **H7** **Emi**

odrotená krása rozbitého nádobí.

Emi **C** **D**

Bůžci spásných dešťů a cesty prvních kupců

Ami **H7** **Emi**

s chutí těžkých, uleželých medovin.

Emi **C** **D** **G**

2. Pletichy velkých králů a jejich rozvětvených rodin,
milenky čekající v podkroví.

Obrazy slavných bojů, výraz ušlechtilých tváří

Ti jistě mnohé věci napoví.

C **G** **H7** **Emi**

- R:** Co všechno člověk neví a tolik by chtěl znát,

C **G** **D**

to se někdy nedá ani spočítat.

C **G** **H7** **Emi**

Kolik je kolem tajů a vět starých bájí,

C **G** **D** **Emi**

kouzlo jinotajů a tajná znamení.

3. Odrazy šedých lesků s vůní zelené trávy,
poklady z korábů na dně moří.

Rytiny starých mistrů a odvážné cesty mužů,

kterým srdce touhou zahoří.

4. Pevné hřbety učebnic, vzadu seznam jmenný,

srovnáno jak čtvero ročních období.

Ale co když to, co tam má být, vůbec nikde není
a nikdo jiný nám to nepoví.

R:

hudba | František Stralczynský
text | František Stralczynský

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo
Michal Štrobl | zpěv sólo, kytara, flétna
Václav Koblenc | kytara, zpěv
Petra Štroblová | violoncello
Michal Šimík | kontrabas, zpěv
Jan Kubeš | bicí

Mramory

kapo 3

D Emi

1. Vidím polární zář, bledý podzimní šum,

D Emi A

prošel sterilní princ a úsměvy za sklem už slábnou,

D Emi

projel upjatě kněz, listím protáh' se had,

A D A

zůstal biblickej lept, co zejtra do koše shrábnou.

D Emi

Trochu podivnej zvyk tiše v průchodu stát,

A D A

stojí u popelnic a co chvíli začnou se líbat.

D Emi

Je tam příruční sklad, velkej po lásce hlad,

A D A

v ulici lakomý andělé choděj' se potajmu dívat.

D Emi

R: Mramory schodů nikdy nevybočí,

A D A

u rajskejch plodů lásky neotročí.

D Emi

Chci taky Tě najít, cesta je střapatá,

A D

ulice tichá, okna má nahatá.

Emi

Prsty si hrají a límečky dřou,

D

lvi jen co se nají, už hladově řvou,

Emi A

prsty si hrají a límečky dřou,

D

taková abstraktní scéna...

2. Prašný po autech pruh, kniha v třetině stran,
pohyb kamenných soch a ze vzkazů vojenský plány,
oschla okvěti zla, lásky musí se smát,
než je roztrhá dav, hoří jak otepy slámy.
Asi je nízké tlak a ten hebrejskej znak,
barman poplet' mi čas, ručníky do ringu hází.
Nebe rozsvítil blesk, ve mně po Tobě stesk,
zůstal komety chvost a milenci dál, co se schází.

R:

hudba | František Stralczynský

text | František Stralczynský

KDO CO

Václav Koblenc | zpěv, kytara

Michal Štrobl | zpěv, kytara, hoboj

Petra Štroblová | violoncello

Zuzana Králová | zpěv

Michal Šimík | kontrabas, zpěv

Vlasy

kapo 1

A Hmi C#mi

1. Zdá se, že propadáš se do hlubin,

A Hmi Cismi

já nejsem svatá a ty cherubín.

F#mi

Znám tvoje pocity,

Hmi

medaile rozbitý,

E

rozbitý.

2. Střihnu si vlasy trochu nakrátko,
v kabelce telefon a zrcátko.

Tváře se ztratily
při jízdě spanilý,
spanilý.

F#mi

R: Slunce máš v zádech,

Hmi E C#7

ruce ti lžou, oči pochybují.

F#mi

Větrný mlýny

Hmi E

pomalou dřou, tělem pohybují.

F#mi C#mi

Tiše se dívám,

Hmi E

barmani spí, lodě neodplují.

F#mi C#mi

Když vlasy střihám,

Hmi

ztratit se smí,

E

už tě nemilují.

3. Poslední rande někde u hodin,
když začnu mluvit, tak tě uhoďm.
Slova jsou pleskavý,
ulice tleskají,
tleskají.

4. Mizíš jak malá porce zmrzliny,
jak boží muka, staré krajiny.

Zmačkaný celofán,
že ani nedoufám,
nedoufám.

R: Slunce máš v zádech...

5. Hodiny hlásí příchod klekání,
žádná z nich pro mě stejně nemá nic.
Není co nabídnout,
chci s nima odlítnout,
odlítnout.

hudba | radka Havelková rH+, Michal Štrobl
text | František Stralczynský

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo

Karel Juráň | piano

Michal Štrobl | kytara, zpěv

Václav Koblenc | kytara, zpěv

Petra Štroblová | violoncello

Michal Šimík | kontrabas

Sochy

D F#
Právě otevřeli v nebi linku na krizový případy,
Hmi Emi
zavolej třikrát svoje jméno a třeba pošlou zprávu,
G Gmi D
tisíce let expertíza na vztahový dohady,
Emi A
všechny reklamace řeší Cháron v černém hávu.

Včera poslali tě pro nákup na rodinnou večeři,
na struhadle vrásek naporcuješ goudu,
špagety se motají jako slova, kterým nikdo nevěří,
už i sousedovic kočka šije na tebe boudu.

D G
R: Život je stěhování těžkejch lávovejch soch,
Emi A
sbírka uschlejch pomlázek z Velikonoc,
D G
směs tragickejch citátů a buněčnejch vloh,
Emi A
fronta na unylý štěstí od jara do Vánoc.

Do tmy vletěl kapr nakopnutej paličkou,
o Vánocích kafe neslad', stejně bude hořký,
sousedská divadelní slavnost kořeněná rýmičkou,
už i cukroví a stromek slyšej tvoje nářky.

Tak haló, tady linka na krizový případy,
zavolejte třikrát, my se vám ještě ozvem',
a pak osamělý 3+1 na všechny příští dohady,
čas na stejný divadýlko s jiným názvem.

R: Život je stěhování těžkejch lávovejch soch,
sbírka uschlejch pomlázek z Velikonoc,
směs tragickejch citátů a buněčnejch vloh,
fronta na unylý štěstí od jara do Vánoc.

Život je stěhování těžkejch pitomejch soch,
nejsi inženýr Pavel Pavel, moc s nima nepohneš,
směs tragickejch citátů a zděděnejch vloh,
film o špatným štěstí, kterej nepřestříhneš...

hudba | Michal Štrobl

text | Michal Štrobl

KDO CO

Michal Štrobl | zpěv sólo, kytara

Zuzana Králová | zpěv

Petra Štroblová | violoncello

Václav Koblenc | kytara, zpěv

Michal Šimík | kontrabas

Běžecká

C E

1. Je ráno, venku krásně prší,
Ami G
Mý odhodlání bylo včera větší.
C E
Ale hlava říká, nevzdávej to, srabe,
Ami F G C
mý tělo z postele jen těžko se hrabe.

2. Navlékám si elastáky, zase se mi scvrkly,
na nohy si dneska asi neobuju tretry.
Najdu starý tenisky a na zápěstí garmin,
konečně mám pocit, že jsem cool a in.

F C

R: Kdo neběhá, není správněj Čech,

G C

začni honit kilometry, než ti dojde dech.

F C

Pak to poustni na fejsu, ať to každěj ví,

G G# G

jakej machr jsi, snad ti to nasdílí.

3. Vyrážím do ulic, noha nohu mójí,
za chvíli mám za sebou snad už celou míli.
Funím jako parní lokomotiva,
v hlavě běží film s názvem Zemřít zaživa.

4. Potkávám pár dalších ubožáků,
co se snaží běžet, teď už v lijáku.
Dělám, že jsem v pohodě, i když ze mě taky leje,
pozdravím, ale dochází mi: holka, bacha, zle je.

R:

5. Podívám se na nohy, no to je snad zlej sen,
chlupatá jak vopice, ale čert to vem.
Hlavní je, že dělám něco pro zdraví,
jenže proč mě to tak strašně nebaví?

6. Ten poslední kilák, ten mě asi skolí,

blížím se do cíle, nohy strašně bolí.
Na boku mě píchá, ale stejně trochu přidám,
na těch pár posledních metrů pořád ještě mám.

R:

7. Konečně jsem doma, moje endorfiny jásají,
teď si můžu splnit sen a už ne potají.
Otevírám ledničku, vybírám nezřízeně,
beru zákusek, teď můžu, je to zaslouženě.

R:

hudba | Zuzana Králová
text | Zuzana Králová

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo, kytara

Václav Koblenc | zpěv, kytara

Michal Šimík | kontrabas, zpěv

Michal Štrobl | zpěv

Radim Pígl | rytmika

Jít'a Králová | „teď můžeš“

Verča Králová | „teď můžeš“

KŘÍŽOVÝ CESTY

1. **G** **D**
Život je padání do propastí,
G **Emi C D**
milosrdné selhání minulostí.
G C D G
Vesnické hřbitovy voní u vykradených křížových cest,
Emi C
nad kaplí slunce vychází,
D G
o svatozář se tříští, neschopné tu tíhu nést.
2. Láska je vzlykání nad pokorou,
odevzdané čekání, jež zůstává hrou.
Bezohledně marnotratné rozdávání pomíjivých tónů,
malíři je malují,
mramorově zvoní zkamenělá srdce zvonů.
3. Smrt zvítězí nad radostí,
milosrdné selhání přítomností.
Po cestách rozsypané náruče perel z růženců,
unavený počítáním,
andílek vplétá brokátové stuhy do věnců.
4. Život je padání do propastí,
milosrdné selhání minulostí,
vesnické hřbitovy voní u opuštěných cest,
nad kaplí slunce vychází

o naše osudy se tříští, neschopné tu tíhu nést.

hudba | František Stralczynský

text | František Stralczynský

KDO CO

Václav Koblenc | zpěv sólo, kytara

Michal Štrobl | kytara, zpěv

Zuzana Králová | zpěv

Petra Štroblová | violoncello

Michal Šimík | kontrabas

Školní sraz

C **Emi** **Dmi G**
1) Chodili jsme spolu, do jedny školy každý ráno v osm,
C **Emi** **Dmi G**
tlačence v šatnách, stejný jarmilky a pytlík na svačinu,
C **Emi** **Dmi G**
a ty smála ses jak raubíř pod vyspaným oknem na místě činu
F **G** **C Emi Dmi G**
a o přestávkách házela si drobký po lavičkách kosům.

2) Protivnej hnědovokej anděl, co odstřihli mu svatozář,
flétna značky Yamaha, co se šklebí zpod aktovky,
hudebka už začla a úče zase sršej blesky od taktovky,
duší studijní typy a srdcem každej popelář.

C Emi Dmi **G** **C Emi Dmi G**
R: Vlák nám odjíždí z nástupiště jedna sever,
C Emi Dmi **G** **C Emi Dmi G**
bylo 9:15 a není na co čekat,
C Emi Dmi **G** **C Emi Dmi G**
opař se kávou a hned ráno vyhlas večer,
F **G** **C Emi Dmi G**
lidi s adresama občas mizej', no tak si to tak neber.

3) A tak prázdej perón připomíná třídu hned při trestu po škole,
v hlavě máš rovnici snad těžší než je souboj s Petákovou,
skelnej odraz zůstal, čítanku si vrátil a tak nějak vycházíš s dobou,
a ten anděl někam odlít' i s tou svojí plastovou flétnou.

Recitativ:

„Hlášení školního rozhlasu: Martin Felix se narodil 23. prosince 1994 a byl to asi ten největší průšvihář na škole.

A když jsme se po pár letech sešli na jeho pohřbu s naší třídní, tak nás šileně sjela a řekla nám: „No, mládeži, takhle vás teda rozhodně potkávat nechci!“

Proto je tato píseň věnována všem těm, kteří měli někdy dobrý třídní kolektiv.

A pokud už jste se nějakou dobu pořádně nesešli, tak to koukejte udělat dřív, než taky dostanete vyhubováno od vlastní třídní učitelky.

A pokud jste ve třídě měli taky takovýho protivnýho, hnědookýho anděla, tak mu to koukejte říct dřív, než zase bude školní sraz před obřadní síní.“

4) Chodili jsme spolu, do jedny školy každý ráno v osm,
šatny už tam nejsou, místo nich skříňky a děti nosej' kroksy,
okna jsou z plastu, naše třída prázdná a tabule na fixy,
lavičky odřezaný, poslední zvonění padlo i těm kosům.

R: Vlak nám odjíždí z nástupiště jedna sever,
bylo 9:15 a není na koho čekat,
opař se kávou a hned ráno vyhlas večer,
lidi s adresama občas mizej', tak si to tak neber...

... lidi z Áčka občas mizej', tak si to tak neber.

hudba | Michal Štrobl

text | Michal Štrobl

KDO CO

Michal Štrobl | zpěv sólo, kytara

Václav Koblenc | zpěv, kytara, foukací harmonika

Zuzana Králová | zpěv

Petra Štroblová | violoncello

Michal Šimík | kontrabas, zpěv

O pohádkách

kapo 1

A H

Bloudím po cestách a nebe zatím černá,

A H

jsem sama i s tebou, jsem nepolapitelná.

A H C#m7

Myšlenka se vloudí, já to vím,

A H C#

že nepřinese nic víc než tvůj stín.

C#m G#m

R: Cítím, že jsi tu se mnou.

C#m G#m

Vzývám svou stránku temnou.

A H C#m7

A vzpomínky se stále navrací,

A H C#

ve stínu duší s cizí vibrací.

Pak v mojí hlavě snad někdo vypnul záznam,

přemýšlím a volám, že se vlastně neznám.

Jsem anebo nejsem ještě já,

o slovo se hlásí duše má.

R: Hledám, o co tu kráčí.

Zpívám o písni ptačí.

O hnízdu, co tu není napořád,

na to by se měli lidi ptát.

Co když jsem tady už byla dávno před tím?

Znám všechna místa a ty jsi býval někým,

kdo prohrál se mnou v kartách, naštěstí.

A kdo byl svědkem všech mých neřestí.

R: Volám a mám jedno přání,

tenkrát klamalo zdání.

Kdo odvahy se chopí, ten má klíč,

já jsem našla sebe, když's byl pryč.

Přijímám tuhle hru se ctí,

věřím, že přinese štěstí.

Kdo na pohádky dávno nevěří,

měl by vrátit klíče od dveří!

hudba | Živana Stupková

text | Živana Stupková

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo

Václav Koblenc | kytara, zpěv

Jiří Toman | kytara

Petra Štroblová | violoncello

Michal Štrobl | hoboj, zpěv

Michal Šimík | kontrabas

MARSEILLE

G **D**
1. Na rybím trhu ve starým přístavu
C **D**
máš nóbl kabát a kruhy pod očima.
Emi **C**
Vzpomínáš, co zpíval Aznavour:
F **D**
zas je nám osmnáct, tak čí to byla vina?

C **H**
R: Červenej gauč a rudou rtěnku máš,
C **D**
svědomí černý, odříkáš otčenáš,
G **C**
ospalá, dáš hlavu na polštář
D **C** **Emi**
a říkáš: l'amour finit mal en general.

2. Bláznivý básně píšeš potají,
básniřka prokletá, madona padlá,
papír je namol, slova se motají,
podvazky pod stolem a víno u zrcadla.

R:

3. Podloubí pustý, kavárny hladový,
ani se neohlíd', nechal tě jít,
na krku křížek, kafe je medový,
v slzavým údolí nedá se žít.

R:

4. Ráno tě v kuchyni vítaj' dvě činčily,
špinavý nádobí, prádlo čistý,
poslední lahev jsme včera dopili,
za oknem září, to jediný je jistý.

R:

hudba | Václav Koblenc
text | Václav Koblenc

KDO CO

Václav Koblenc | zpěv, kytara
Zuzana Králová | zpěv
Michal Štrobl | zpěv, sólová kytara
Petra Štroblová | violoncello
Michal Šimík | kontrabas

Jan Kubeš | bicí

Tajná znamení

Dmi

1. Vítr se na nás asi smál,

C

máš oči stejný jako já,

B

A

dívej se na mě, budu ticho katedrál.

D

Nosím je s tebou na dlaních,

A

tam pod náma si celý město zpívá,

B

C

když jaro táhne zimu na saních.

F

C

B

R: Byl's tak sám, sám, tak sám.

B

C

Duše s tělem, když se hádá,

B

C

Dmi

slyším jen čistý tóny, mám tě ráda.

B

C

To je ta kytka plná kouzel,

Dmi A

ztracený perly v strouze,

B

co's tam rozházel.

2. Měla bych mluvit asi víc,

slova se vrací ke hvězdám,

na zemi leží mince, rub bude má líc.

Měla jsem přijet o rok dřív,

když pro druhého jeden snad i dýchá,

tak tebe poznám ze sta pohlednic.

R:

3. Miluju tajná znamení,

poznám to ticho smíření,

ty řeky vyhledáváš tam, kde pramení.

Co pořád hledáš nad hlavou,

vždyť hvězdy spadly, v očích se ti skrývají,

chci první tanec, do tance nás zvou.

R:

hudba | Jiří Toman

text | František Stralczynský

KDO CO

Zuzana Králová | zpěv sólo
Karel Stralczynský | sólo violoncello
Václav Koblenc | kytara, zpěv
Michal Štrobl | kytara
Petra Štroblová | violoncello
Michal Šimík | kontrabas
Radim Sládek | piano
Laco Beňadik | foukací harmonika

Mohelnická

Dmi

Gmi

1. Na kabáty dávno sedá starej popel z cigaret,

Dmi

Gmi

v hlavách ještě máme plno z včerejšího večera,

Gmi

Bmaj7

Ami

vzteky praštit kalendářem, no to se přece nedělá,

Gmi

A

s vlnobitím v hlavě kvete i parapet.

2. Není si co vyčítat, ten koncert prostě dávno skončil,

už nám není osmnáct, tak stačí jen pár slov,

jestli ti to pomůže, tak se třeba rozčil,

pár bot tepe po chodbě jak pod kladivem kov.

Dmi

Dmi/C Dmi/H Dmi/B

R: Tak koukáme se dál, kam vlaštovky zas letí,

Dmi

Dmi/C Dmi/H Dmi/B Gmi A

půlnoční tramvají zas odjíždíš se vdát,

Dmi

Dmi/C Dmi/H Dmi/B

s přejetou mincí v kolejích ztrácíš úsměv dětí,

Gmi

A

Dmi

ještě jedno kafe a pak kytku na kabát.

3. Možná v tomhle roce jenom rozlilo se víno,

ty naše všechny sliby chyby, už není komu psát,

večerní idylky jsou absurdní kino,

uvaděč se dávno věší, v tom nebudem' si lhát.

4. Na kabáty dávno sedá starej popel z cigaret,

v hlavách ještě máme plno z včerejšího večera,

vzteky praštit telefonem, no to se přece nedělá,

s vlnobitím v hlavě, poprvý a naposled.

R: A tak koukáme se dál, kam vlaštovky zas letí,

půlnoční tramvají zas odjíždíš se vdát,

s přejetou mincí v kolejích ztrácíš úsměv dětí,

sedmý kafe do sebe a kytku na kabát.

hudba | Michal Štrobl

text | Michal Štrobl

KDO CO

Michal Štrobl | zpěv sólo, kytara

Václav Koblenc | zpěv, kytara

Zuzana Králová | zpěv

Petra Štroblová | violoncello

Michal Šimík | kontrabas

SONG LODNÍHO KUCHAŘE

G C D
1. Jako mechem porostlý kýl,
G C D
jako proud hnaný řečištěm žil.
C D G D
Právě tak si připadám
C
a mám
D
žízeň jak trám.
G C D
Tak mi nalej, ještě jednu si dám.

2. Jako prázdný a tonoucí vrak,
jako vichřicí ždímaný mrak.
Právě tak si připadám
a mám
žízeň jak trám.
Tak mi nalej, ještě jednu si dám.

3. Jako na stěnu házený hrách,
kopyty koní vířený prach.
Právě tak si připadám
a mám
žízeň jak trám.
Tak mi nalej, ještě jednu si dám.

4. Dokola nabízím bolavou dlaň,
na dlani srdce, tu podivnou zbraň.
Dnešní noc tu nechci být sám,
tak mi nalej, ještě jednu si dám.

hudba | Pavel Havlík
text | Pavel Havlík

KDO CO

Václav Koblenc | zpěv, kytara

Karel Stralczynský | violoncello

Petra Štroblová | violoncello

Michal Štrobl | kytara, zpěv

Zuzana Králová | zpěv

Michal Šimík | kontrabas, zpěv

S MAPOU V ZÁKAZU STÁNÍ

1. Jako výroky soudu, čas v jednom proudu,
čas poznání.

Vůně dlaní a žen, krajka, plátno a jen
zvon vyzvání.

Jezdit cizinou autem s mizinou,
hledat pobřeží.

Ptát se uprostřed spaní na první maják,
jak vypadá,
s mapou v zákazu stání.

2. Jednou pozdravit svět, hledat tvary těch let,
zvuk početí.

Vítat úpatí hor,
jako trosečník vor, jako objetí.

Hrany ztracených přátel, co asketa páter
pohladí.

Zkoušet ten jeho půst, který naučí růst,
mi poradí,
s mapou v zákazu stání.

3. Nevím, jestli mám strach, symbol cesty je prach,
odvátí.

Když vlny mě nesou na skalní maják
a pak obrátí.

Nejsem požehnán, jen tou vodou hnán,
stopy vyblednou.

Zůstal už jen ten jas, dětský pláč,
cizí hlas,

a tak najednou -

s mapou v zákazu stání.

hudba | František Stralczynský

text | František Stralczynský

KDO CO

Michal Štrobl | zpěv, kytara

Petra Štroblová | violoncello